

15.	P	DEVETDNEVNICA PRED BIRMO	Otoče	17.30	MOLIMO ZA DUHOVNE POKLICE †† Danico in Jankota Ješe, obl.
16.	T	Bernardka, redovnica	Kamna Gorica	17.30	†† Helenco in Jankota Pogačnik
17.	S	Izidor, menih	Kamna Gorica	17.30	† Alojza Muleja
18.	Č	Evzebij, škof	Dobrava	17.30	po namenu
19.	P	Leon IX., papež	Kamna Gorica	17.30	po namenu zaključek devetdnevnice
20.	S	<i>VABLJENI!</i> Toetim, škof	Brezje Dobrava	14.00 17.00	ŠKOFIJSKO SREČANJE DRUŽIN †† starše Kolman in Mertelj
21.	N	NEDELJA DOBREGA PASTIRJA	Kamna Gorica	9.00 9.00	BIRMA V ŽUPNIJI za družine birmancev v čast Sv. Duhu za razsvetljenje
22.	P	Gaj, papež	Otoče	17.30	†† Petra in Milko Potočnik
23.	T	Jurij, mučenec	Kamna Gorica	17.30 18.00	po namenu priprava na krst za starše, botre
24.	S	Fidelis, duh.			maše v fari ne bo
25.	Č	Marko, evangelist	Dobrava	17.30	po namenu
26.	P	Marija, Mati dobrega sveta	Kamna Gorica	17.30	†† iz družin Podobnik in Mikelj
27.	S	Hozana, devica	Dobrava	17.00	†† Pecarjeve
28.	N	5.VELIKONOČNA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00 9.00	za farane krščenje

Vabim vas na SREČANJE DRUŽIN ljubljanske nadškofije, ki bo na Brezjah v soboto 20. aprila, od 14h do 17h. Geslo srečanja je »VZEMI BOGA ZARES!« Srečanje bo imelo družinski značaj. Nekaj družin bo poskrbelo za topel sprejem udeležencev. Družinska zasedba bo vodila slavljenje na začetku srečanja in tudi petje med sv. mašo (ob 16h), pri kateri bodo starši in otroci sodelovali s prošnjami in zahvalami.

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 2. Št. 8. (od 14. 4. do 28. 4. 2024)

BIRMANCEM ŠE ZADNJE BESEDE PRED BIRMO

Birmanci, pričeli smo neposredno pripravo na birmo. Medse, kot apostoli, vabimo Marijo, Jezusovo in našo Mater, da bi molila skupaj z nami... Vabimo pa tudi vse, ki nas v pripravi na birmo podpirajo. Hvala Bogu, da nas je izbral in nam je pripravljen podeliti svoje darove, hvala mu, da nas dviga iz naših grešnosti ter nam vrača izgubljeno dostojanstvo...

Za nas kristjane je molitev prostor osebnega srečanja z Bogom in z njegovim Sinom Jezusom. Počutimo se kot ribe v vodi... Prepričani smo, da tudi Jezus prosi za nas, kakor je prosil za apostole pred vsemi pomembnimi odločitvami... Smo pred izbiro, ali naj ga povabimo v svoje življenje ali ne. Doslej smo mu tudi zaradi naših staršev in duhovnikov dovolili, da nas je obiskoval pri sveti spovedi in pri svetem obhajilu. Radi bi ga prosili za novo milost, za dar svete birme... **Prosimo ga za milost, da bi mu ostali zvesti...**

Pri verouku smo ga spoznavali, pri sveti maši smo bili z Kristusovim telesom obdarjeni. Sv. Janez Vianey je poudarjal: »Mučeništvo ni nič v primeri z mašo. Mučeništvo je daritev, s katero človek daruje Bogu svoje življenje. Maša pa je daritev, s katero Bog daruje človeku svoje telo in kri.« Zato se mu želimo pri tej sv. maši zahvaliti..., od blizu...

Jezus je rasel v modrosti in je bil pokoren Jožefu in Mariji. Rahločutno je vedno ubogal svoje drage starše. A potem je pri dvanajstih letih ostal v templju in dovolil, da sta ga Jožef in Marija iskala. Zakaj?... Morda tudi zato, da bi se njegova Mati naučila iskati nas, svoje izgubljene otroke, ki pogosto tavamo v noči vere... In da bi nas našla, ko smo pogosto kljub internetu, mobitelih in televiziji zelo sami in osamljeni... Tudi šole in krožki, ki jih obiskujemo, ne morejo povsem zapolniti naših temin, v katere se včasih zahrbtno priplazi strah in malodušje, da ne bi uspeli izvesti svojih načrtov... Kako nas tolaži s tem, ko skupaj s svojim Sinom Jezusom drobi hudiču glavo... Ko skupaj z nami moli, da bi prejeli darove Svetega Duha. Vemo, da kot kraljica angelov za nas posreduje pri Jezusu... Ona nas tudi spodbuja k delom usmiljenja. Spodbuja nas, naj nasičujemo lačne, pojimo žejne, oblačimo nage, sprejemamo popotnike, prav svetujemo dvomljivcem... Želi si, da bi se po Jezusovem zgledu tudi mi darovali drug drugemu, recimo takrat, ko bi se poročili, enkrat za vselej...

Jezus je pred smrtjo vedel, kaj se bo z njim zgodilo. In tudi to, da ga bodo v uri preizkušnje vsi zapustili. Zato je prosil za Petra, da ne bi opešala njegova vera. Ko bo vse bolje razumel, naj potrjuje svoje brate. Vsem je izrekel vzvišene besede: »Zapuščam vam kraljestvo, kakor ga je meni zapustil oče...« Ko pa je vstal od mrtvih, jih je poslal po svetu oznanjat to kraljestvo, da bi v moči Svetega Duha vanj povabili vse. Po njih je veselo oznanilo prišlo tudi do nas. Hvaležen zanj vas vabim, birmanci, skupaj stopimo na pot.

škof msgr. Andrej Saje: *PROSITE GOSPODA ŽETVE*

Teden molitve za duhovne poklice nas spominja, da je poklicanost Božji dar, ki ga določena oseba prepozna in nanj odgovori ali pa ga zavrne. Božjega klica lahko nekdo ne sliši razločno in tako niti ne ve, da je poklican.

Živimo v svetu, kjer je okrog nas veliko glasov in hrupa, zato je klic v duhovništvo, redovništvo ali v misijonsko poslanstvo pogosto težko prepoznati. Tudi zunanje okolje danes duhovnim poklicem ni naklonjeno. Ovira pri odločitvi je tudi strah in nezaupanje. Ali bom zmoget? Sem res poklican? Poklicana oseba še ne razume narave klica in kaj to zanjo pomeni, z odgovorom pogosto odlaša... Evangeliji poročajo, da se je Jezus ozrl po učencih in jih poklical. Ni jih prepričeval ali gledal na njihove kvalitete, enostavno jih je povabil, naj hodijo za njim. Nekateri izmed njih so nagovorili svoje prijatelje in jih pripeljali k Jezusu. Šele, ko so bili z Gospodom in z njim vztrajali na poti, so utrdili vero in poklicanost ter postali pravi nosilci oznanila novega življenja za druge.

Teden molitve za duhovne poklice je za Cerkev priložnost za okrepljeno molitev, da bi poklicani prepoznali Božje povabilo in nanj odgovorili pritrnilno. Gospod kliče tudi po drugih ljudeh, zato pomislimo, ali je kdo v našem okolju, ki kaže znamenja Božjega klica. Nagovorimo ga in spodbudimo k razmisleku, ali ga Gospod morda kliče. Odločitev mora biti vedno njegova, svobodna in osebna. Molitev Cerkve pa je priprošnja Bogu, da poklicanim da svojega Duha razločevanja, poguma in trdne vere ter vztrajnosti na poti.

Hvala vsem, ki molite za nove poklice in za stanovitnost vseh, ki smo že odgovorili na Božji klic. Zahvaljujmo se Gospodu za poklicanost.

Molimo vztrajno in z vero ter zaupajmo, da nam bo Nebeški Oče dal novih poklicev, ki jih

*Prosite
Gospoda žetve*

14. - 21. APRIL 2024

TEDEN MOLITVE ZA NOVE DUHOVNE POKLICE

Cerkev in naša škofija potrebuje.

Naj bo Božji blagoslov in mir z vami vsemi!

KAJ JE POKOJNI P. POLIKARP POVEDAL O TRPLJENJU

»Vsakemu, ki kakor koli trpi, zaradi bolezni, invalidnosti, te ali one bednosti, rečem: **V življenju kristjana je vsak križ blagoslovljen, če ga nosimo z Jezusom.**

Nikdar nisi igrača usode. Bog ve zate. Ta križ, ki te ponižuje in te bremeni, nosi z Jezusom s potrpljenjem. S to vero boš zmoget vse, ker bo Bog vedno s teboj. Trpljenje te ne bo zrušilo in ti ne bo vzelo korajže, ker vedi: 24 ur na dan si v Božji roki. Odkar je Kristus trpel, je vsak križ blagoslovljen in trpljenje ima nekaj svetega, če ga nosimo kot kristjani z Jezusom. To vsem rečem, tega se držim tudi sam: odkar je Kristus trpel, ima trpljenje pečat svetosti, če ga nosiš z Jezusom. Če pa nosiš brez njega, sam, obupuješ, ker se nimaš na kaj opreti. Zato so ljudje, ki nimajo vere in zaupanja v Jezusa ali Marijo, nemočni, ker se nimajo na kaj opreti. Mi pa nosimo trpljenje z Božjo pomočjo in žegnomo in trpljenje postane za nas duhovni kapital. Bog ve za nas. Zato ima vsak dan trpljenja pečat svetosti, če ga nosimo z Gospodom, z Jezusom. Te vere pa mnogi nimajo, ali tudi če so verni, na to pozabljajo. Ljudje obupujejo in Boga krivijo, zakaj dopušča križ.

On že ve, zakaj. Marija je v Fatimi povedala: vojne niso nič drugega, kot kazen za grehe človeštva. Človeštvo greši, Bog s trpljenjem opozarja, naj se ljudje zresnijo. Trpljenje človeka trga od sreče, ki jo hoče uživati na račun nezvestobe Bogu. Trpljenje je nekaj svetega, odkar je Kristus trpel. S to vero sem šel naprej nekoč in danes, ker smo vsak dan v Božji roki. *Celo lasje na tvoji glavi so prešteti*, je rekel Jezus. Vem za vsak tvoj korak in za smisel tvojega dela in trpljenja, uspeha ali neuspeha. V Božji roki smo. Te vere mnogim manjka. In dokler nimajo križa, verjamejo, da je Bog z njimi. Ko pride križ, se pa hudujejo, zakaj Bog dopušča in hočejo odgovor: zakaj dopuščáš nam, naši družini križe? Pozabljajo, da je trpljenje nekaj svetega. *Kdor hoče hoditi za menoj, naj se odpove sebi, vzame vsak dan svoj križ in hodi za menoj*. To je program. In križ postane blagoslov. Trpljenje nas očisti vsega človeškega, odtrga od vsega, kar mi, po svoje, želimo, pa nas ne povezuje z Bogom. **Trpljenje nas napravi sposobne sprejeti Božjo voljo, kakor Bog hoče in dokler Bog hoče, za to, ker Bog hoče**«

(v oddaji *Vstani in hodi na Radiu Ognjišče* 19. septembra 2018).

Na poti p. Polikarpa je bilo zelo veliko prelomnic. Eno izmed njih sam opiše takole: »Jezus, naj začnem pri ničli. Hvala, da sem jo doživel, čeprav ne do dna kot svetniki, - da ne rečem, kakor Ti sam. Jezus, zaupam vate. Ko sem na dnu, sem bliže tebi kot kdaj poprej! To je milost. Pristati na ničli. Od tod je šele možen korak k Tebi! Samo, ko smo ponižni, ti lahko sledimo.« **O Mariji pa je rekel p. Marjanu:** »Marija ni po tepihu prišla v nebesa, zato tudi jaz sprejemem svoj križ. Križ v življenju kristjana ima pečat blagoslova, če ga nosiš skupaj z Bogom. Tudi če bi hodili po tebi, moraš nase vzeti križ. To razume samo duša, ki iskreno hrepeni po Bogu.«

